

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV 2003/4/EG

av den 28 januari 2003

om allmänhetens tillgång till miljöinformation och om upphävande av rådets direktiv 90/313/EEG

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 175.1 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag ⁽¹⁾,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽²⁾,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande, ⁽³⁾

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget ⁽⁴⁾, mot bakgrund av det gemensamma utkast som förlikningskommittén godkände den 8 november 2002, och

av följande skäl:

- (1) Ökad tillgång för allmänheten till miljöinformation och spridning av sådan information bidrar till en ökad medvetenhet om miljöfrågor, ett fritt meningsutbyte, ett aktivare deltagande från allmänhetens sida i beslut som rör miljön och slutligen till en bättre miljö.
- (2) Rådets direktiv 90/313/EEG av den 7 juni 1990 om rätt att ta del av miljöinformation ⁽⁵⁾ ledde till att en förändringsprocess inleddes, som bör utvecklas och fortsättas, vad beträffar det sätt på vilket de offentliga myndigheterna hanterar frågan om öppenhet och insyn, genom att det fastställer regler för hur man skall gå till väga i fråga om allmänhetens rätt till tillgång till miljöinformation. Det här direktivet utvidgar den befintliga tillgången enligt direktiv 90/313/EEG.
- (3) Enligt artikel 8 i det direktivet skall medlemsstaterna underrätta kommissionen om de erfarenheter som vunnits, och mot bakgrund av dessa skall kommissionen avge en rapport till Europaparlamentet och rådet tillsammans med eventuella förslag till ändringar av direktivet som kommissionen anser lämpliga.
- (4) Den rapport som framställts i enlighet med artikel 8 i det direktivet innehåller konkreta problem som uppkommit vid den praktiska tillämpningen av direktivet.
- (5) Den 25 juni 1998 undertecknade Europeiska gemenskapen FN/ECE-konventionen om tillgång till information, allmänhetens deltagande i beslut och rätt till överprövning i miljöfrågor (Århuskonventionen). Bestämmelser i gemenskapslagstiftningen måste stämma överens med den konventionen för att Europeiska gemenskapen skall kunna ingå den.
- (6) För att uppnå ökad öppenhet är det lämpligt att ersätta direktiv 90/313/EEG, i stället för att ändra det, i syfte att ge berörda parter en klar och sammanhållen rättsakt.
- (7) Skillnader mellan gällande lagstiftning i medlemsstaterna i fråga om tillgång till miljöinformation som offentliga myndigheter innehar kan skapa ojämlikhet inom gemenskapen i fråga om tillgång till sådan information eller i fråga om konkurrensvillkor.
- (8) Det är nödvändigt att säkerställa att varje fysisk och juridisk person inom gemenskapen har rätt att få tillgång till miljöinformation som innehas av eller förvaras för offentliga myndigheter utan att behöva ange skälen för sin begäran.
- (9) Det är även nödvändigt att offentliga myndigheter i så hög utsträckning som möjligt gör miljöinformation tillgänglig för, och sprider denna till, allmänheten, i synnerhet genom informations- och kommunikationsteknik. Denna tekniks framtida utveckling bör beaktas vid rapporteringen om och översynen av detta direktiv.
- (10) Definitionen av miljöinformation bör klargöras så att den även omfattar information, oavsett form, om miljöns tillstånd, om faktorer, åtgärder eller verksamheter som påverkar eller troligtvis kan påverka miljön eller som är utformade för att skydda miljön, om kostnads- och nyttoanalys och övriga ekonomiska analyser som används inom ramen för sådana åtgärder eller verksamheter samt även information om tillståndet för människors hälsa och säkerhet, inbegripet förorening av livsmedelskedjan, villkor för mänskligt liv, kulturplatser och byggnader i den utsträckning de påverkas eller kan påverkas av något av ovanstående.
- (11) För att ta hänsyn till principen i artikel 6 i fördraget om att miljöskyddskraven skall integreras i utformningen och genomförandet av gemenskapens politik och verksamhet, bör definitionen av offentliga myndigheter utvidgas så att den omfattar regeringar eller övriga offentliga förvaltningar på nationell, regional eller lokal nivå oavsett om dessa har ett särskilt miljöansvar eller inte. Definitionen bör även utvidgas så att den omfattar övriga personer eller organ som utövar offentliga förvaltningsuppgifter i samband med miljön enligt nationell lag samt övriga personer eller organ med offentligt ansvar eller offentliga uppgifter i samband med miljön som handlar under dessas tillsyn.

⁽¹⁾ EGT C 337 E, 28.11.2000, s. 156, och EGT C 240 E, 28.8.2001, s. 289.

⁽²⁾ EGT C 116, 20.4.2001, s. 43.

⁽³⁾ EGT C 148, 18.5.2001, s. 9.

⁽⁴⁾ Europaparlamentets yttrande av den 14 mars 2001 (EGT C 343, 5.12.2001, s. 165), rådets gemensamma ståndpunkt av den 28 januari 2002 (EGT C 113 E, 14.5.2002, s. 1) och Europaparlamentets beslut av den 30 maj 2002 (ännu ej offentliggjort i EUT). Rådets beslut av den 16 december 2002 och Europaparlamentets beslut av den 18 december 2002.

⁽⁵⁾ EGT L 158, 23.6.1990, s. 56.

- (12) Miljöinformation som fysiskt innehas av andra organ för offentliga myndigheters räkning bör också omfattas av detta direktiv.
- (13) Miljöinformation bör göras tillgänglig för den sökande så snart som möjligt och inom en rimlig tidsperiod och med beaktande av eventuella tidsfrister som den sökande angett.
- (14) Offentliga myndigheter bör göra miljöinformation tillgänglig i den form eller det format som den sökande begär om inte informationen redan finns tillgänglig i en annan form eller ett annat format eller det är rimligt att göra den tillgänglig i en annan form eller ett annat format. Dessutom bör offentliga myndigheter åläggas att vidta alla rimliga åtgärder för att lagra miljöinformation som innehas av eller förvaras för myndigheterna i sådan form eller sådant format som lätt kan reproduceras och kommas åt på elektronisk väg.
- (15) Medlemsstaterna bör fastställa de förfaranden som i praktiken skall tillämpas när miljöinformationen skall göras tillgänglig. Förfarandena skall garantera att information i praktiken blir lätt åtkomlig och successivt blir tillgänglig för allmänheten via offentliga telekommunikationsnät, inbegripet förteckningar över offentliga myndigheter och register som är tillgängliga för allmänheten eller förteckningar över miljöinformation som innehas av eller förvaras för offentliga myndigheter.
- (16) Rätten till information innebär att den allmänna regeln bör vara att informationen lämnas ut och att offentliga myndigheter bör ha rätt att avslå en begäran om miljöinformation endast i specifika och klart definierade fall. Skälen för avslag bör tolkas restriktivt, varvid allmänhetens intresse av att informationen lämnas ut bör vägas mot det intresse som betjänas av att begäran avslås. Skälen för ett avslag bör vara den sökande tillhanda inom den tidsgräns som fastställs i detta direktiv.
- (17) Offentliga myndigheter bör tillhandahålla miljöinformationen till viss del när det är möjligt att skilja ut sådana uppgifter som omfattas av undantagen från den övriga begärda informationen.
- (18) Offentliga myndigheter bör ha rätt att ta ut en avgift för att tillhandahålla miljöinformation, men avgiften bör vara skälig. Detta innebär, som en allmän regel, att den inte får överstiga de faktiska kostnaderna för att framställa materialet i fråga. De fall då förskottsbetalning krävs bör begränsas. I särskilda fall, då offentliga myndigheter tillgängliggör miljöinformation på kommersiell basis och då det krävs för att trygga fortsatt insamling och offentliggörande av sådan information, betraktas en marknadsbaserad avgift som rimlig; förskottsbetalning kan då krävas. En tabell över avgifter bör offentliggöras och göras tillgänglig för de sökande, tillsammans med information om i vilka fall en avgift kan komma att tas ut och i vilka fall det inte kommer att ske.
- (19) De sökande bör ha möjlighet till ett rättsligt eller administrativt överklagandeförfarande avseende den offentliga myndighetens handlande eller försummelse i samband med begäran.
- (20) Offentliga myndigheter bör, när miljöinformation sammanställs av dem eller för deras räkning, sträva efter att garantera att informationen är begriplig, korrekt och jämförbar. Eftersom detta är en viktig faktor vid bedömningen av den tillhandahållna informationens kvalitet bör den metod som används vid sammanställningen av informationen också offentliggöras om så begärs.
- (21) För att öka allmänhetens medvetande om miljöfrågor och för att förbättra miljöskyddet bör offentliga myndigheter, när så är lämpligt, tillhandahålla och sprida miljöinformation som är relevant för deras verksamhet, särskilt genom telematik och/eller elektronik, när så är möjligt.
- (22) Detta direktiv bör sedan det trätt i kraft utvärderas vart fjärde år mot bakgrund av gjorda erfarenheter och efter det att medlemsstaterna lämnat in de relevanta rapporterna, och på grundval av detta omfattas av en översyn. Kommissionen bör lämna en utvärderingsrapport till Europaparlamentet och rådet.
- (23) Eftersom målen för det föreslagna direktivet inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och de därför bättre kan uppnås på gemenskapsnivå, kan gemenskapen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.
- (24) Bestämmelserna i detta direktiv skall inte påverka en medlemsstats rätt att behålla eller införa åtgärder för bredare tillgång till information än vad som krävs enligt detta direktiv.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Syften

Syftena med detta direktiv är

- a) att garantera rätt till tillgång till sådan miljöinformation som innehas av eller förvaras för offentliga myndigheter och att ange de grundläggande förutsättningarna och villkoren samt förfaranden som i praktiken skall tillämpas för utövandet av denna rätt, och

b) att såsom en självklarhet se till att miljöinformation successivt görs tillgänglig för, eller sprids till, allmänheten för att säkerställa största möjliga systematiska tillgång till och spridning av miljöinformation till allmänheten. I detta syfte skall i synnerhet telematik och/eller elektronik, när så är möjligt, främjas.

Artikel 2

Definitioner

I detta direktiv används följande beteckningar med de betydelser som här anges:

1. *miljöinformation*: all information i skriftlig form, bild- eller ljudform, elektronisk eller annan materiell form om
 - a) tillståndet för olika delar av miljön, som luft och atmosfär, vatten, mark, land, landskap och naturområden, inbegripet våtmarker, kust- och havsområden, biologisk mångfald och dess delar, inklusive genetiskt modifierade organismer, och samspelet mellan dessa delar,
 - b) faktorer som substanser, energi, buller, strålning eller avfall, inklusive radioaktivt avfall, utsläpp i luften, utsläpp i vattnet och andra utsläpp i miljön som påverkar eller troligtvis påverkar de delar av miljön som anges i a,
 - c) åtgärder (inklusive förvaltningsåtgärder) som policy, lagstiftning, planer, program, miljöavtal och verksamhet som påverkar eller troligtvis påverkar de delar och faktorer som anges i a och b samt åtgärder eller verksamheter som är avsedda att skydda dessa delar,
 - d) rapporter om genomförandet av miljölagstiftningen,
 - e) kostnads- och nyttoanalys och övriga ekonomiska analyser och antaganden som används inom ramen för de åtgärder och verksamheter som anges i c, och
 - f) tillståndet för människors hälsa och säkerhet, inbegripet förorening av livsmedelskedjan, när det är relevant, villkoren för mänskligt liv, kulturplatser och byggnader i den utsträckning de påverkas eller kan påverkas av tillståndet i de delar av miljön som anges i a eller, genom dessa delar, av någon av de faktorer som anges i b och c.
2. *offentlig myndighet*:
 - a) statlig eller annan offentlig förvaltning, inbegripet offentliga rådgivande organ på nationell, regional eller lokal nivå,
 - b) fysiska eller juridiska personer som har offentliga förvaltningsuppgifter enligt nationell lag, inklusive särskilda uppdrag, verksamheter eller tjänster som rör miljön, och
 - c) fysiska eller juridiska personer med offentligt ansvar eller offentliga uppgifter, eller som tillhandahåller offentliga tjänster som har samband med miljön under överinseende av ett sådant organ eller en sådan person som anges i a eller b ovan.

Medlemsstaterna kan föreskriva att denna definition inte skall omfatta organ eller institutioner när de handlar i egenkap av dömande eller lagstiftande myndighet. Om en medlemsstats konstitutionella ordning, vid den tidpunkt då detta direktiv antas, inte innehåller några bestämmelser om

ett prövningsförfarande i den mening som avses i artikel 6 får medlemsstaten föreskriva att dessa organ eller institutioner inte skall omfattas av denna definition.

3. *information som förvaras av en offentlig myndighet*: miljöinformation som innehas av och som mottagits eller upprättats av denna myndighet.
4. *information som förvaras för offentlig myndighet*: miljöinformation som rent fysiskt förvaras av en fysisk eller juridisk person för en offentlig myndighets räkning.
5. *sökande*: fysisk eller juridisk person som begär att få tillgång till miljöinformation.
6. *allmänheten*: en eller flera fysiska eller juridiska personer och, i enlighet med nationell lagstiftning eller praxis, föreningar, organisationer eller grupper bestående av fysiska eller juridiska personer.

Artikel 3

Tillgång till miljöinformation på begäran

1. Medlemsstaterna skall säkerställa att offentliga myndigheter i enlighet med bestämmelserna i detta direktiv åläggs att tillhandahålla den sökande sådan miljöinformation som innehas av eller förvaras för dem utan att denne behöver ange skälen för sin begäran.
2. Om inte annat följer av artikel 4 och med beaktande av eventuella tidsfrister som den sökande angett, skall miljöinformation tillhandahållas en sökande
 - a) så snart som möjligt eller senast inom en månad efter det att den offentliga myndighet som avses i punkt 1 mottog begäran, eller
 - b) inom två månader efter det att den offentliga myndigheten mottog begäran, om informationen är så omfattande och komplicerad att begäran inte kan besvaras inom den period på en månad som anges i a. I sådana fall skall den sökande så snart som möjligt och under alla förhållanden inom en månad informeras om fördröjningen och skälen till den.
3. Om en ansökan är alltför allmänt formulerad skall den offentliga myndigheten så snart som möjligt, och senast inom den tidsram som fastställs i punkt 2 a, begära att den sökande preciserar sin begäran och bistå den sökande med detta genom att till exempel informera om hur det offentliga register som avses i punkt 5 c används. De offentliga myndigheterna får, när de anser det lämpligt, avslå en sådan begäran som avses i artikel 4.1 c.
4. Om en sökande begär att en offentlig myndighet skall tillhandahålla miljöinformation i en viss form eller ett visst format (inklusive i form av kopior), skall den offentliga myndigheten tillgodose denna begäran, utom när
 - a) informationen redan finns tillgänglig i en annan form eller annat format, särskilt i enlighet med artikel 7, och är lätt tillgänglig för sökande, eller
 - b) det är rimligt att den offentliga myndigheten gör den tillgänglig i en annan form eller ett annat format, varvid skälen för detta skall anges.

Offentliga myndigheter skall i enlighet med denna punkt göra alla rimliga ansträngningar för att hålla miljöinformation som innehas av eller förvaras för dem i en form eller ett format som lätt kan reproduceras och komma åt med hjälp av telematik eller på annan elektronisk väg.

Skälen för att inte tillhandahålla information, eller delar av den, i den form eller det format som begärts skall delges den sökande inom den tidsfrist som anges i punkt 2 a.

5. Medlemsstaterna skall i enlighet med denna artikel se till att

- a) tjänstemän bistår allmänheten vid informationssökning,
- b) förteckningar över offentliga myndigheter är tillgängliga för allmänheten,
- c) förfaranden fastställs som garanterar att rätten till tillgång till miljöinformation kan tillämpas i praktiken, såsom
 - utnämning av informationsansvariga,
 - inrättande och underhåll av anordningar för undersökning av begärd information,
 - register eller förteckningar över den miljöinformation som innehas av offentliga myndigheter eller informationskontor, med tydliga uppgifter om var sådan information finns att tillgå.

Medlemsstaterna skall se till att offentliga myndigheter på ett adekvat sätt upplyser allmänheten om dess rättigheter enligt direktivet samt i lämplig utsträckning ger upplysningar, vägledning och råd för detta ändamål.

Artikel 4

Undantag

1. Medlemsstaterna får föreskriva att begäran om miljöinformation skall avslås i följande fall:

- a) Om den begärda informationen inte innehas av eller förvaras för den offentliga myndighet till vilken begäran är riktad. I sådana fall skall den offentliga myndigheten, om den är medveten om att informationen innehas av eller förvaras för en annan offentlig myndighet, snarast vidarebefordra begäran till den myndigheten och informera den sökande om detta, eller informera den sökande om vid vilken offentlig myndighet det förmodligen är möjligt att ansöka om den begärda informationen.
- b) Om begäran uppenbarligen är orimlig.
- c) Om begäran är för allmänt formulerad, med beaktande av artikel 3.3.
- d) Om begäran avser material som ännu inte färdigställts eller ännu inte färdiga handlingar och uppgifter.
- e) Om begäran avser interna meddelanden, varvid hänsyn skall tas till allmänhetens intresse av att informationen lämnas ut.

Om en begäran avslås av det skälet att begäran gäller material som ännu inte färdigställts skall den offentliga myndigheten uppge namnet på den myndighet som utarbetar materialet samt den beräknade tidpunkten för materialets färdigställande

2. Medlemsstaterna får föreskriva att begäran om miljöinformation skall avslås, om utlämnande av informationen skulle ha negativa följder för följande:

- a) Sekretess som omfattar offentliga myndigheters förfaranden, då sådan sekretess föreskrivs enligt lag.
- b) Internationella förbindelser, allmän säkerhet eller det nationella försvaret.
- c) Domstolsförfaranden, personers möjlighet att få en rättvis rättegång eller en offentlig myndighets möjligheter att genomföra en undersökning av straffrättslig eller disciplinär art.
- d) Sekretess som omfattar kommersiell eller industriell information, där sådan sekretess föreskrivs i nationell lagstiftning eller gemenskapslagstiftning i syfte att skydda legitima ekonomiska intressen, inbegripet det allmänna intresset att behålla sekretess för insynskydd för statistiska uppgifter och skattesekretess.
- e) Immateriella rättigheter.
- f) Sekretess som omfattar personuppgifter och/eller akter om en fysisk person, om denna person inte har gett sitt medgivande till att informationen utlämnas till allmänheten, om sådan sekretess föreskrivs i nationell lagstiftning eller gemenskapslagstiftning.
- g) En persons intressen eller skyddet av en person, om denne frivilligt tillhandahållit den begärda informationen utan att vara skyldig att göra detta enligt lag eller utan att kunna tvingas att göra detta enligt lag, såvida inte denna person gett sitt medgivande till att informationen lämnas ut.
- h) Skydd av den miljö som informationen avser, till exempel lokalisering av sällsynta arter.

De skäl till avslag som nämns i punkterna 1 och 2 skall tolkas restriktivt, varvid det i det särskilda fallet skall tas hänsyn till allmänhetens intresse av att informationen lämnas ut. I varje enskilt fall skall allmänhetens intresse av att informationen lämnas ut vägas mot det intresse som betjänas av att begäran avslås. Medlemsstaterna får inte med stöd av punkt 2 a, d, f, g och h föreskriva att en begäran kan avslås om den gäller uppgifter om utsläpp i miljön.

Inom dessa ramar och vid tillämpning av f skall medlemsstaterna se till att kraven i Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter⁽¹⁾ iaktas.

3. Om en medlemsstat föreskriver undantag får den upprätta en för allmänheten tillgänglig förteckning över kriterier på grundval av vilka den berörda myndigheten får besluta hur den skall hantera en begäran.

⁽¹⁾ EGT L 281, 23.11.1995, s. 31.

4. Miljöinformation som innehas av eller förvaras för offentliga myndigheter och som begärs av en sökande skall tillhandahållas till viss del, där det är möjligt att skilja ut sådana uppgifter som omfattas av punkt 1 d och e eller punkt 2 från den övriga begärda informationen.

5. Avslag som innebär att hela eller delar av den information som begärts inte lämnas ut skall delges den sökande skriftligen eller elektroniskt, om begäran var skriftlig eller om sökanden begär detta, inom den tidsfrist som fastställs i artikel 3.2 a eller i förekommande fall artikel 3.2 b. Detta meddelande skall innehålla en motivering till avslaget och upplysningar om det prövningsförfarande som avses i artikel 6.

Artikel 5

Avgifter

1. Tillgång till offentliga register eller förteckningar som upprättats eller förs i enlighet med artikel 3.5 och undersökning av den begärda informationen på plats skall vara gratis.

2. Offentliga myndigheter får ta ut avgifter för tillhandahållande av miljöinformation, men sådana avgifter får inte överstiga ett skäligt belopp.

3. Om avgifter tas ut skall de offentliga myndigheterna offentliggöra, och göra tillgänglig för de sökande, en tabell över sådana avgifter med information om i vilka fall en avgift kommer att tas ut och i vilka fall det inte kommer att ske.

Artikel 6

Tillgång till rättslig prövning

1. Medlemsstaterna skall se till att sökande som anser att deras begäran om information har lämnats utan avseende, felaktigt avslagits (helt eller delvis), besvarats otillräckligt eller på annat sätt inte behandlats i enlighet med bestämmelserna i artiklarna 3, 4 eller 5, kan få detta prövat i ett förfarande genom vilket den berörda offentliga myndighetens handlande eller försummelse kan granskas av denna eller en annan offentlig myndighet eller prövas administrativt av ett genom lag fastställt oberoende och opartiskt organ. Sådana förfaranden skall genomföras snabbt och antingen avgiftsfritt eller mot en låg avgift.

2. Utöver det prövningsförfarande som avses i punkt 1 skall medlemsstaterna se till att den sökande kan få sin sak prövad vid domstol eller ett annat genom lag fastställt oberoende och opartiskt organ, där den berörda offentliga myndighetens handlande eller försummelse kan prövas och vars beslut kan bli slutgiltiga. Medlemsstaterna får dessutom föreskriva att tredje man som tar skada av information lämnas ut också får tillgång till rättslig prövning.

3. Sådana slutgiltiga beslut som avses i punkt 2 skall vara bindande för den offentliga myndighet som innehar informationen. Motiveringen skall vara skriftlig, åtminstone om tillgång till information vägras i enlighet med denna artikel.

Artikel 7

Spridning av miljöinformation

1. Medlemsstaterna skall vidta alla nödvändiga åtgärder för att se till att offentliga myndigheter organiserar sådan miljöinformation som är relevant för deras verksamhet och som innehas av eller förvaras för dem, för att aktivt och systematiskt spridas till allmänheten, bland annat med hjälp av telematik och/eller elektronik, när så är möjligt.

Den information som tillhandahålls med hjälp av telematik och/eller elektronik behöver inte omfatta den information som insamlats före detta direktivs ikraftträdande såvida den inte redan finns tillgänglig i elektronisk form.

Medlemsstaterna skall säkerställa att miljöinformationen fortlöpande görs tillgänglig i elektroniska databaser som är lätt åtkomliga för allmänheten via publika telenät.

2. Den information som skall tillhandahållas och spridas skall uppdateras efter behov och skall omfatta åtminstone följande:

a) Texterna till internationella fördrag, konventioner eller avtal samt till gemenskapslagstiftning och nationell, regional eller lokal lagstiftning om eller med anknytning till miljön.

b) Policy, planer och program avseende miljön.

c) Verksamhetsrapporter avseende genomförandet av vad som anges i a och b om de har sammanställts eller förvaras i elektronisk form av offentliga myndigheter.

d) De rapporter om miljösituationen som avses i punkt 3.

e) Uppgifter eller sammanställningar av uppgifter som samlats in genom övervakning av verksamhet som påverkar eller sannolikt kommer att påverka miljön.

f) Tillstånd med en avsevärd inverkan på miljön och miljöavtal eller en uppgift om var, inom ramen för artikel 3, informationen kan begäras eller finns tillgänglig.

g) Miljökonsekvensbedömningar och riskbedömningar beträffande de delar av miljön som anges i artikel 2.1 a eller en uppgift om var, inom ramen för artikel 3, informationen kan begäras eller finns tillgänglig.

3. Utan att det påverkar eventuella särskilda rapporterings- skyldigheter enligt gemenskapslagstiftningen, skall medlemsstaterna vidta alla nödvändiga åtgärder för att se till att nationella och, när så är lämpligt, regionala eller lokala rapporter om miljösituationen offentliggörs med jämna mellanrum på högst fyra år. Sådana rapporter skall omfatta uppgifter om miljöns kvalitet och miljöbelastningen.

4. Utan att det påverkar eventuella särskilda skyldigheter enligt gemenskapslagstiftningen, skall medlemsstaterna vid omedelbart hot mot människors hälsa eller miljön, oberoende av om det förorsakas av mänsklig verksamhet eller har naturliga orsaker, vidta alla nödvändiga åtgärder så att all information som innehas av eller förvaras för offentliga myndigheter och som kan hjälpa de grupper i befolkningen som sannolikt kan påverkas att vidta åtgärder för att förebygga eller lindra skador som kan uppstå från detta hot omedelbart och utan dröjsmål sprids.

5. Undantagen i artikel 4.1 och 4.2 får tillämpas i förhållande till de skyldigheter som fastställs i denna artikel.

6. Medlemsstaterna får uppfylla kraven i denna artikel genom att skapa länkar till webbplatser på Internet där informationen kan hämtas.

Artikel 8

Kvaliteten på miljöinformation

1. Medlemsstaterna skall, så långt det är möjligt inom ramen för deras befogenheter, se till att all information som sammanställs av dem eller för deras räkning är aktuell, korrekt och jämförbar.

2. Offentliga myndigheter skall, om så begärs, besvara en sådan begäran om information som avses i artikel 2.1b, genom att informera sökanden om var denne kan finna information, såvida den finns tillgänglig, om mätmetoder, inklusive metoder för analys, provtagning och förbehandling av prover, som använts vid sammanställningen av informationen, eller genom att hänvisa till en använd standardmetod.

Artikel 9

Översynsförfarande

1. Senast den 14 februari 2009 skall medlemsstaterna rapportera om de erfarenheter som gjorts i samband med tillämpningen av detta direktiv.

De skall vidarebefordra rapporten till kommissionen senast den 14 augusti 2009.

Senast den 14 februari 2004 skall kommissionen till medlemsstaterna skicka ett vägledande dokument, i vilket det klart anges hur den önskar att medlemsstaterna skall utarbeta rapporten.

2. Mot bakgrund av vunna erfarenheter, och med beaktande av utvecklingen av telematik och/eller elektronik, skall kommissionen rapportera till Europaparlamentet och rådet samt lägga fram eventuella förslag om översyn som den anser lämpliga.

Artikel 10

Genomförande

Medlemsstaterna skall sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 14 februari 2005. De skall genast underrätta kommissionen om detta.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

Artikel 11

Upphävande

Direktiv 90/313/EEG skall upphöra att gälla den 14 februari 2005.

Hänvisningar till det upphävda direktivet skall anses som hänvisningar till detta direktiv och skall läsas i enlighet med jämförelsetabellen i bilagan.

Artikel 12

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft samma dag som det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 13

Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 28 januari 2003.

På Europaparlamentets vägnar

P. COX

Ordförande

På rådets vägnar

G. PAPANDREOU

Ordförande

BILAGA

JÄMFÖRELSETABELL

Direktiv 90/313/EEG	Detta direktiv
Artikel 1	Artikel 1 a Artikel 1 b
Artikel 2 a Artikel 2 b — — — —	Artikel 2.1 Artikel 2.2 Artikel 2.3 Artikel 2.4 Artikel 2.5 Artikel 2.6
Artikel 3.1 Artikel 3.2 Artikel 3.3 Artikel 3.4 — — —	Artikel 3.1 + artikel 3.5 Artikel 4.2 + artikel 4.4 Artikel 4.1 b, c, d och e Artikel 3.2 + artikel 4.5 Artikel 4.1 a Artikel 3.3 Artikel 3.4
Artikel 4 —	Artikel 6.1 + artikel 6.2 Artikel 6.3
Artikel 5 — —	Artikel 5.1 Artikel 5.2 Artikel 5.3
Artikel 6	Artikel 2.2 c, artikel 3.1
Artikel 7 — — — —	Artikel 7.1, 7.2 och 7.3 Artikel 7.4 Artikel 7.5 Artikel 7.6 Artikel 8
Artikel 8	Artikel 9
Artikel 9	Artikel 10
Artikel 10 — —	Artikel 13 Artikel 11 Artikel 12